

“No serem còmplices d'un referèndum amb un govern dividit, ja s'ho faran”

David Madí (Barcelona, 1971) és portaveu de CDC i coordinador de l'acció electoral de CiU.

La manifestació del 18 de febrer ha fet repensar en algun sentit l'estratègia de CiU?

—En CiU aplaudim l'èxit de la manifestació i donem ple suport als manifestants, sobretot per una causa que compartim tant. I el PSOE i el PP han de prendre bona nota de la vitalitat del poble català. Ara bé, en clau interna de partit, no veig per què hauríem de variar la nostra estratègia. Però la pregunta se l'ha de fer ERC: què pensa fer ara? Ha de decidir un no definitiu i despenjar-se del projecte de l'Estatut o ha d'acceptar quin és el seu paper i intentar fer alguna cosa positiva per aquest país?

—A hores d'ara la negociació està prou tancada, poca cosa deu poder-hi fer ERC.

—Mireu, ERC no és una ONG o un partit a l'oposició, sinó que forma part del Govern i és soci del PSOE a Madrid. De manera que ha de deixar de fer la mona i intentar arrossegar a l'alça els seus socis per millorar l'acord. Ja tenim un bon Estatut, però volem anar més enllà.

—I CiU encara preveu aixecar el llistó del pacte amb el PSOE?

—Tenim la sensació que el PSOE no va més enllà. En els temes centrals hi ha un límit, que és alt i clarament acceptable. En el terreny nacional es fa el reconeixement més important des del 1714, un salt important en finançament, i en les competències quedarà un increment i un blindatge molt impor-

tant. Tot i així, en CiU no amaguem que no és exactament l'Estatut del 30 de setembre, que d'altra banda continua sent el nostre compromís per als propers anys.

—CiU sap que aquest Estatut és per a dècades. Per què l'ha acceptat, si el seu objectiu és l'Estatut que va aprovar el Parlament?

—Hi havia algun babau que s'havia pensat que una operació estratègica faria que Espanya canviés de la nit al dia en la seva manera d'actuar. CiU ja sabia que això no és possible, toquem de peus a terra.

—Han estudiat l'anomenada clàusula Puigcercós?

—És pròpia d'uns indocumentats sense la més mínima idea del que és aquesta negociació estatutària i la matèria constitucional. Aquesta clàusula només és un petit muntatge barat de màrqueting, i al senyor Ridao li deu haver costat molt dir aquesta barbaritat...

—Descarten absolutament una retirada de l'Estatut?

—És ERC qui hauria de prendre una decisió en aquest sentit, si proposa la retirada o no.

—Si ERC la proposés, CiU se l'escoltaria?

—Que surti del Govern i presenti al Parlament la petició de retirada i ja veurem què passa. Si CiU tanca la negociació com està previst que la tanqui, no li donarà suport. I si CiU acaba la negociació de manera diferent a com pensem, doncs ja ho veurem. Nosaltres vam votar amb ERC que aquest Estatut es pogués retirar amb majoria simple.

—El sí definitiu de CiU, doncs, no és segur?

—Jo crec que aquesta negociació culminarà amb l'èxit previst, però si per les pressions que exerceix el PP, el PSOE descarrila en algun moment, CiU també prendrà les seves decisions.

Encara queden aspectes per pactar i negociació continua en marxa.

—En qualsevol cas, si CiU ja té d'cil apujar el llistó, què suggereix que faci ERC per intentar millora pacte CiU-PSOE?

—Que utilitzi els elements de pressió real que té. Pot trencar amb el PSOE pot trencar el tripartit.

—Trencar el tripartit, en què milloraria l'Estatut?

—Per al PSC, quedar-se sense suport per governar a Catalunya seria un element de pressió molt destacable davant del PSOE. De tota manera, la posició d'ERC no té res a veure amb els continguts de l'Estatut, sinó amb la metodologia i amb l'atac de banyes de l'escenari polític que es dibuixa.

—ERC no té intenció de trencar tripartit. Ha de ser el PSC, qui la faci fora?

—És ERC la que ha de posar en valor la seva capacitat de negociació. I si fracassa, ha de deixar el Govern per coherència i apuntar-se al salt que fa el país amb aquest Estatut, deixant de dir mentides i de fer demagògia.

—CiU basa bona part de la seva estratègia en el trencament del tripartit abans d'esgotar la legislatura. Si això no passa, què farà CiU?

—Arribar a final de legislatura és una tortura innecessària per a aquest país. Ara el que s'ha de fer és tancar la negociació de l'Estatut, fer el referèndum amb la màxima força possible i demostrar que aquest país vol augmentar el seu autogovern. Després d'això, la legislatura és morta a tots els efectes.

—D'acord, però no descarti que el tripartit esgoti la legislatura.

—No és descartable, coneixent l'amor que tenen per les cadires i els cot-

xes oficials tota aquesta colla del tripartit. Dit això, a les properes eleccions CiU aspira a escombrar el tripartit i a governar en solitari.

—Per "escombrar el tripartit", CiU probablement necessitaria fer pactes.

—Això ja ho diran els ciutadans. Segons el que dictaminin les urnes, veurem què és possible i què no.

—Si ERC, PSC i ICV no sumen, i cal CiU per formar Govern, alguna preferència deu tenir...

—Entenc la pregunta, però avui només treballem perquè hi hagi una majoria prou àmplia de CiU per garantir el bon govern. No tenim pla B perquè estem convençuts que ho aconseguirem.

—Creu que és viable un referèndum per l'Estatut en la situació actual?

—A CiU estem disposats a mantenir el Govern de Catalunya des de fora i durant uns mesos perquè es pugui celebrar el referèndum amb plena normalitat, en cas que ERC surti del Govern.

—Insisteix molt en un escenari sense ERC al Govern, però, i si no surt?

—No estem disposats a donar suport a la submissió del país en el deliri permanent. Per tant, no serem còmplices d'un referèndum orquestrat per un Govern dividit, on uns disparin cap a un cantó i els altres cap a l'altre. En aquesta situació, ja s'ho faran.

—Si es produís aquest escenari, quina posició prendria CiU?

—Ja ho decidirem en el seu moment. Però en un país normal, es convocarien eleccions per triar un nou Govern que fos prou fort per acceptar el repte d'un referèndum.

—Un referèndum que no doni una victòria clara del sí perjudica els interessos de CiU?

—Si el referèndum no surt bé, s'acaba Maragall i s'acaba el Govern, que és qui el convoca. Si hi ha un govern dividit entre el sí i el no i CiU no participa en aquesta barbaritat, vol dir que traslladem tota la responsabilitat del fracàs al president de la Generalitat i als membres del Govern.

—CiU està disposada a reconciliar-se amb ERC? Quines condicions s'haurien de donar?

—Aquesta guerra civil que hi ha dins del nacionalisme és una bogeria per al país i per als seus objectius. Això s'hauria d'aturar, però no sé si l'altra banda veu les coses d'aquesta manera. Perquè ens retrobem amb ERC cal que respecti un principi bàsic: mentre sigui possible, el govern de Catalunya i el seu president han de ser d'obediència catalana. Això era possible i ERC no ho va fer.

—Respectant aquest principi bàsic, un pacte CiU-PSC és inviable...

—Queda absolutament descartat que el PSC presideixi la Generalitat amb el nostre suport.

—I un president de CiU i un conseller primer del PSC?

—No ho sé. En tot cas, els recordo que en els governs de CiU no hi ha hagut ni un sol conseller que no fos catalanista.